

Ледача подушка

Василь Сухомлинський

Маленькій Яринці треба рано-рано вставати, щоб до школи йти. А не хочеться, ой як не хочеться! Увечері й питає Яринка у дідуся:

— Дідусю, чому вранці вставати не хочеться?..

— Це подушка в тебе ледача,— відповів дідусь.

— А що ж їй зробити, щоб не була ледачою?

— Знаю я таємницю, — пошепки сказав дідусь.— Ото саме тоді, як вставати не хочеться, візьми подушку, винеси на свіже повітря. Добре вибий її кулачками — вона й не буде ледачою.

Наступного дня, рано-пораненьку, знову не хочеться вставати Яринці. Але ж треба подушку провчити, лінощі з неї вибити!

Схопилась Яринка швиденько, одяглася, взяла подушку, винесла на подвір'я, поклала на лавку — та кулачками її, кулачками. Повернулася до хати, поклала подушку на ліжко — та й умиватися.

А дідусь у вуса посміхається.